

Slovo Života – pro život

Heslo: Přijď Duchu svatý!

31.května 2009–slavnost Soslání Ducha Svatého

Texty: Sk 2,1 - 11 / Gal 5,1 – 16 / Jan 20,19 - 23

Slova svatého evangelia podle Jana:

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jak Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Četli jsme slovo Boží – chvála Tobě Kriste!

Myšlenky z Božího Slova:

1.čtení ...začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, ... jazyk můj (jak myslím, mluvím a konám) a jazyk Boha - Ducha Svatého (jak myslí, mluví a koná) - jaký propastný rozdíl, a přesto mi Bůh dává možnost – „*ten, kdo uvěří, z jeho nitra potečou proudy vody živé – to řekl o Duchu, který měl být učedníkům dár*

Žalm: Sešli svého Ducha Hospodine a obnov tvář země .

2.čtení*k jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo – hříchy....ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost,...* a k těmto slovům mi Bůh dává svobodu. Svobodu, kterou bohužel často zneužívám, místo, abych ji správně užíval a nesl plody darů Ducha svatého.

Evangelium ... *Pokoj vám!* Po pokoji toužím – přijímám tento dar Boží .. a dávám pokoj? Pokoj spočívá v odpuštění hříchů – toužím po odpuštění ?, přijímám ?, rozdávám ?

Učí se církev: Boží lid – tělo Kristovo - 1 Kor 12, 3–7.12–13; **KKC 787–796**; a) Církev je společenství s Ježíšem; b) jedno tělo, jehož hlavou je Kristus; c) Církev je Kristova nevěsta

Církev.

„Radujme se a děkujme Bohu nejen za to, že jsme se stali křesťany, nýbrž že nám dal, abychom se stali samotným Kristem. Chápete, bratři, jakou milost nám Bůh udělil, když nám dal Krista jako hlavu? Jásejte a radujte se, stali jsme se Kristem. Je-li on hlava, my jsme údy: jsme celý člověk, on a my ... Kristova plnost, to je tedy hlava a údy; jaká je to hlava? A jaké jsou to údy? Kristus a církev.“ (sv. Augustin)

„Náš Vykupitel se ukázal jako jedna a táž osoba s církví, kterou si vzal za vlastní.“ (Řehoř Vel.)

„Hlava a údy jsou takřka jedna mystická osoba.“ (sv. Tomáš Akv.)

Jedna odpověď svaté Jany z Arku k jejím soudcům shrnuje víru svatých učitelů a vyjadřuje ryzí smýšlení věřícího: „Myslím, že Ježíš Kristus a církev jsou jedno a není třeba z toho dělat problémy.“

Ovoce Ducha. To předkládá druhé čtení. Požaduje, abychom se ve svém životě, ve své všednodennosti nechali „vést“, řídit Duchem, abychom tedy pravdě nejen věřili, ale také ji konali. A to nejde bez boje proti tomu, co Písmo svaté nazývá „tělo“: bezbožný život chtivý jen pozemské moci a pozemského potěšení, který podkopává důstojnost člověka: duchovně i tělesně. Když však naproti tomu jednáme „podle Ducha“, vzniká lidství, které nevěřící lidé pokládají za zdařilou humanitu: Kdo šíří „lásku, radost, pokoj, dobrotu“, kdo ukazuje „vládnost“ a je schopen „sebeovládání“, s tím se druhý rád stýká. A jen ti, kdo vidí do hloubky, upozorují, že všechny tyto potěšující vlastnosti nejsou pouhými charakterovými rysy nebo morálním výkonem, ale vycházejí z hlubšího, tajemnějšího zdroje. Ale ti lidé, kteří v následování Krista „ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi“, nedovolí ostatním postřehnout, že žijí z Božího Ducha a ještě méně že jej následují. Duch je jako skrytý pramen v těch, z nichž vyvěrají všechny tyto příjemné vlastnosti.